

Arrest

nr. 338 985 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MUBERANZIZA
Paul-Henri Spaaklaan 17/1
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 25 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 april 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat TWAGIRAMUNGU *loco* advocaat A. MUBERANZIZA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten en Arabier en moslim te zijn. U bent geboren en getogen in Khan Younis (Gaza), waar u woonde in de wijken Al Europe en Beni Suheila. U ging in Gaza naar school tot de zesde graad. Nadien werkte u er als schilder. Op 15/11/2021 verliet u Gaza uit vrees voor al-Jihad al-Islami (Islamitische Jihad, een losse alliantie van verschillende militante Palestijnse splintergroepen). U uitte immers kritiek op hen via sociale media, en werd eerder dat jaar veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden met uitstel.

U reisde via Egypte (waar uw twee dagen verbleef) met een Turks visum verder naar Turkije. U bleef zo'n jaar in Turkije, waar u werkte om uw verdere reis te bekostigen en meerdere pogingen ondernam om Griekenland te bereiken.

Op 2/11/2022 kwam u uiteindelijk aan op Kos, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende en vier maanden in een opvangcentrum verbleef. Nadat u erkend werd als vluchteling kreeg u een voorlopig verblijfsdocument (ausweis) en moest u het opvangcentrum verlaten. Vervolgens ging u naar Athene en verbleef u daar drie dagen bij Arabieren in Acharnon. U hoorde echter dat er geen werk te vinden was in Athene, en dat u beter naar Kreta ging voor het olijfseizoen. Bijgevolg reisde u naar Heraklion waar u eerst enkele dagen in de luchthaven en in een kraakpand verbleef. Nadien vond u werk in de olijfpluk en kreeg u een maand onderdak bij uw werkgever, die u echter niet het afgesproken bedrag betaalde. Vervolgens keerde u voor enkele dagen terug naar het kraakpand en vond u opnieuw voor een maand werk en onderdak bij een andere olijvenboer. Nadien keerde u terug naar het kraakpand en vond u werk aan de andere kant van het eiland, in Chania, bij een verver, waar u vijftien dagen verbleef. Achteraf keerde u terug naar Heraklion en woonde u er opnieuw twee maanden in kraakpanden. Vervolgens reisde u terug naar Athene waar u eerst ongeveer een maand bij een vriend verbleef en nadien in parken of onbewoonbare plaatsen. In maart of april 2023 reisde u terug naar Kos voor de ontvangst van uw Griekse verblijfsvergunning (ADET), waarna u terugkeerde naar Athene. Een week later reisde u naar Thessaloniki voor de ontvangst van uw Griekse reispas. Hierna keerde u nogmaals terug naar Athene. In deze periode werd u ook ziek en had u last van hoofdpijn en maagklachten. U ging naar het ziekenhuis en werd geholpen via de spoeddienst. Ze hebben u onderzocht, zeiden dat u niks had maar gaven u wel medicatie en zetten u buiten zonder verdere opvolging. Rond 20/05/2023 reisde u met het vliegtuig van Athene naar België en op 22/05/2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw Palestijnse identiteitskaart (kopie), de eerste pagina van uw Palestijns paspoort (kopie), uw geboortecertificaat (kopie), uw UNRWAKaart en bijstandsdocument (kopie), documenten omtrent uw veroordeling en problemen in Gaza (kopie), uw Grieks paspoort (kopie), een certificaat van dakloosheid van de gemeente van Heraklion (kopie), een medisch document van opvolging op 5/10/2021 in Griekenland (kopie), foto's van verwondingen opgelopen in Griekenland (kopie), foto's van uw levensomstandigheden in Griekenland (kopie), verslagen en overzicht van opvolging bij uw psycholoog (kopie), uw medisch dossier (kopie), documenten van uw veroordeling in Gaza (kopie), identiteitsdocumenten van uw familie in Gaza (kopie) en foto's van uw familie in Gaza (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

In de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ maakte u geen melding van psychologische problemen of medische problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie 'vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ' dd. 28/06/2023). Wel vermeldde u dat u psychologisch wordt opgevolgd omwille van geweld dat u aan de grenzen meemaakte. U verklaarde echter eveneens dat het intussen beter met u ging omdat u Griekenland verliet (zie 'bijkomende vragen M-status in Griekenland', dd. 28/06/2023). Tijdens het persoonlijk bij het CGVS legde u twee psychologische attesten neer die bevestigen dat u sinds 25/07/2023 maandelijks wordt opgevolgd door een psycholoog en dat u mentale problemen ondervindt door het geweld dat u meemaakte op uw reisweg. Daarnaast wordt gesteld dat een verdere opvolging noodzakelijk is om de impact van uw ervaring op uw cognitieve, emotionele en gedragsmatige capaciteiten te verminderen (zie stuk 1 in groene map). U werd ook uitgebreid neurologisch onderzocht naar aanleiding van uw psychologische en fysieke klachten. Uit dit onderzoek blijkt dat er bij u spanningshoofdpijnen en spasmofilie werd vastgesteld op 12/02/2024, waarvoor u medicatie werd voorgeschreven (zie stukken 1 en 2 in groene map). Voorts legde u een medisch attest voor van 23/06/2023 dat vermeldt dat u maagproblemen ondervond, waarvoor u opnieuw in België geholpen werd (zie stuk 2 in groene map). Verder haalde u aan dat u in Griekenland problemen had met uw schildklier, waarvoor u in België opnieuw behandeld werd. Een verdere opvolging voor deze problemen is momenteel niet nodig (CGVS, p. 3), hetgeen ook blijkt uit het medisch dossier dat u voorlegt (zie stuk 2 in administratief dossier). Tijdens uw persoonlijk onderhoud maakte u aldus geen melding van actuele medische klachten of ernstige psychische problemen die u zouden verhinderen om uw verhaal te vertellen of deelname aan de procedure zouden bemoeilijken. U bevestigde u dat u zich in staat voelde om het interview af te leggen en gaf niet aan dat er iets was wat kon of moest gedaan worden om uw situatie te vergemakkelijken (CGVS, p. 5). Het persoonlijk onderhoud liep verder zonder problemen en u bleek in staat om op de gestelde vragen te antwoorden. Er zijn geen indicaties dat u moeilijkheden zou hebben gehad,

noch op psychisch noch op cognitief vlak, die u niet in staat stelden u uit te drukken of u op het onderhoud te concentreren. Bovendien kan uit geen enkel van de medische documenten die voorliggen afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen en uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming **niet-ontvankelijk** verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie Eurodac marked record d.d. 23/05/2023; Antwoordformulier 'aanvraag derde landen' dd. 8/11/2023 in blauwe map; stukken 3 en 4 in groene map), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 6 e.v.).*

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM.

Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid" [ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u over een Griekse verblijfsvergunning of ADET (geldig tot 11/12/2025) en een Griekse reispas beschikte (CGVS, p. 6 en stuk 3 in groene map administratief dossier). U verklaart dat u uw originele ADET in Griekenland verloren bent. De omstandigheden van het verlies van uw ADET herinnert u zich niet precies, maar u bent ergens onderweg naar of in de metro uw portefeuille met verblijfsvergunning verloren (CGVS, p. 6). Wel bent u nog in het bezit van uw Grieks paspoort, waarvan u na

het interview een kopie voorlegt (zie stuk 3 in groene map). Verder stelde u mogelijks ook nog een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning te hebben (CGVS, p.6-7), maar tot op heden mocht het CGVS niets ontvangen.

Wat betreft het verlies van uw Griekse verblijfsvergunning dient het Commissariaat-generaal vooreerst te benadrukken dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat te krijgen** als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen -in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning kwijt zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Bovendien bent u nog in het bezit van uw originele Griekse reispas (zie stuk 3 in groene map van administratief dossier), hetgeen de aanvraag voor een duplicaat alleen maar kan vergemakkelijken.

Voorts verklaart u niet in het bezit te zijn van een **fiscaal identificatienummer** of zogenaamde **AFM** (CGVS, p. 15), maar wist u wel van het bestaan ervan en kende u ook verschillende personen in Griekenland die het hadden (CGVS, p.4, 25). Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem).

Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **verzoeker** om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met **politiegeweld aan de grens** (CGVS, p. 5), waarvan u een medisch verslag van 5/10/2021 uit Griekenland voorlegt (zie stuk 4 in groene map), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bovendien toont dit verslag niet aan in welke context deze verwondingen u werden toegebracht of wie ervoor

verantwoordelijk moet worden geacht, en lopen deze feiten, hoe laakbaar ook, niet op tot vervolging zoals begrepen onder de Vluchtelingenconventie. Daarbij is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als **begunstigde** van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden die u meemaakte met de Griekse overheidsinstanties na ontvangst van uw beschermingsstatuut.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde **moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, huisvesting en integratie** (CGVS, p. 4, 12 e.v., 19 e.v.) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. U legt wat betreft uw verblijfssituatie enkele foto's die de omstandigheden tonen waarin u moest leven (zie stuk 7 in groene map).

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe **eerder beperkte stappen** hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand (CGVS, p. 3-4) doet hieraan géén afbreuk. Uw psychologische toestand neemt geen proporties aan die aantonen dat deze kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan van oordeel dat uw psychologische kwetsbaarheid, zoals gedocumenteerd in België, niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een bijzonder verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. U wordt in België psychologisch ondersteund om het geweld en omstandigheden die u in Griekenland onderging een plaats te geven. U gaat maandelijks naar de psycholoog en neemt momenteel geen medicatie (CGVS, p. 4).

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u uw mentale gezondheidstoestand actueel onder controle heeft. Wel hebt u soms nog last van depressieve gedachten, slaapproblemen en slechte herinneringen aan de gebeurtenissen. Uit het meest recente psychologische verslag dat u neerlegt, blijkt dat verdere psychologische opvolging vereist is (zie stuk 1 in groene map). Daarbij wenst het CGVS aan te stippen dat u momenteel één à twee keer per maand door een psycholoog gezien wordt, hetgeen niet kan worden gekwalificeerd als een zware, complexe en regelmatige behandeling.

Het Commissariaat-generaal wijst er in deze context tevens op dat **personen die internationale bescherming genieten in Griekenland ook medische en psychologische steun kunnen krijgen**. Daarvoor hebben ze nood aan een **sociale zekerheidsnummer (AMKA)**. Om dit te verkrijgen dienen verzoekers zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op :

https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). **Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt:** mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De vaststelling dat u Griekenland amper één maand na het verkrijgen van uw verblijfsvergunning in maart of april 2023 reeds verliet (CGVS, p.16, 18-19), getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Nadat u op 12/12/2022 een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus ontving, kon u naar eigen zeggen nog vijftien dagen in het opvangcentrum in Kos blijven (CGVS, p. 12). U reisde hierna naar Athene, waar u drie dagen bij vrienden in Acharnon verbleef. U zocht er geen werk omdat u vernam dat er geen of weinig werk was, en reisde daarom naar Heraklion in Kreta. Daar verbleef u eerst enkele dagen in of aan de luchthaven en in een kraakpand, tot de politie u wegstuurde. Nadien vond u echter werk bij verschillende werkgevers (twee maal in de olijfplook, als tuinman en bij een verver) die u ook van onderdak voorzagen (CGVS, p. 12). Na stopzetting van uw laatste job bij de verver bent u terug naar het kraakpand gekeerd. Wanneer u in het kraakpand verbleef slaagde u er wel in om in uw basisnaden te voorzien. U en uw twee vrienden ondersteunden elkaar om de beurt financieel afhankelijk van het geld dat beschikbaar was (CGVS, p. 13). Waarom u op dat moment geen gebruik maakte van het geld dat u tijdens uw verschillende jobs verdiend had om uw situatie te verbeteren, verduidelijkt u niet. Hoewel het CGVS erkent dat u tijdens deze periode in weinig ideale omstandigheden hebt geleefd, dient te worden benadrukt dat u destijds louter in het bezit was van een voorlopig verblijfsdocument (ausweis) en nog niet over uw officiële Griekse verblijfsvergunning (ADET) beschikte. U ondernam in die periode naar eigen zeggen twee of drie pogingen om hulp te zoeken bij de gemeente in Heraklion. Daar kreeg u louter een attest van dakloosheid, maar geen verdere hulp (zie stuk in groene map) (CGVS, p. 22-23). U bent destijds in geen andere steden om hulp gaan vragen om deze periode te overbruggen. Uiteindelijk keerde u terug naar Athene, waar u opnieuw enige tijd bij een vriend kon blijven en nadien op straat wist te overleven (CGVS, p.14). Jullie waren met groepjes van mensen, waarvan de meesten vrienden uit het opvangkamp waren, die elkaar hielpen waar ze konden, ook dankzij steun van familieleden (CGVS, p.18). **Na ontvangst van uw verblijfsvergunning of ADET begaf u zich nog slechts één keer naar de Griekse instanties (in Athene),** waar u opnieuw geen hulp kreeg en de boodschap kreeg dat ze enkel hulp gaven voor personen met een ausweis (CGVS, p. 23). Gevraagd om welke reden u niet meer pogingen ondernam om hulp te krijgen, zoals in andere gemeenten, antwoordde u dat u niemand kent in andere steden en men u ook geen advies gaf om ergens anders naartoe te gaan. U was hopeloos geworden en had enkel nog de intentie om het land te verlaten (CGVS, p.23). Ook hebt u na ontvangst van uw ADET weinig pogingen ondernomen om werk te vinden. U probeerde in Athene werk te zoeken door uw netwerk te bevragen, maar kreeg steeds te horen dat u de taal moest spreken. U ging zich nooit inschrijven in werkkantoren en ging ook niet naar andere steden om werk te zoeken, met als enige uitleg dat niemand u inlichtte. Daarnaast ondernam u evenmin concrete pogingen om de taal te leren omdat de taalcentra geld vroegen, wat u niet had (CGVS, p. 23-24).

Nochtans beschikte u over een netwerk en middelen om in uw onderhoud in Griekenland te voorzien, alsook uw diverse interne reizen binnen Griekenland en uw vertrek te bewerkstelligen, wat getuigt van

zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Zo leende voor uw interne reizen binnen Griekenland geld van verschillende kennissen. In Kreta hebt u zelf gewerkt en geld verdiend om uw verdere reis te kunnen bekostigen (CGVS, p. 16-17). U was in staat om van Kos naar Athene te gaan, en vervolgens naar Kreta te reizen om er te gaan werken. Na twee tot drie maanden op Kreta keerde u terug naar Athene (CGVS, p.17-18). Dan reisde u van Athene terug naar Kos om uw ADET af te halen, en ging u nogmaals terug naar Athene om van daaruit naar Thessaloniki te gaan voor uw reispas. Nadat u ook uw reispas ontving verliet u Griekenland echter nog niet meteen, en reisde u nog eens terug naar Athene waar u nog een 20 à 30 dagen bleef totdat u effectief uit Griekenland vertrok (CGVS, p. 18). U was in staat om het geld voor uw reispas te betalen en ook om een vliegticket van Griekenland naar België te boeken, dit laatste kennelijk via een andere Gazaan die woonplaatsen regelt en tickets boekt voor Palestijnen (CGVS, p.16-17). Daarbij vermeldde u bij de DVZ dat u in Griekenland ook hulp kreeg van een advocaat, dankzij wie u één keer behandeld bent geweest in een ziekenhuis (zie 'bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 28/06/2023).

Wat betreft uw medische situatie en de hulp die u kreeg in Griekenland verklaarde u ten overstaan van het CGVS dan weer het volgende. U hebt zich met uw maag- en hoofdpijn één keer naar het ziekenhuis begeven, daar hebben ze u onderzocht, maar geen bijzonderheden in uw gezondheidstoestand vastgesteld (CGVS, p.3, 14). Ze gaven u wel medicatie en vitaminen mee (CGVS, p. 24). Door uw eerdere ervaringen met het ziekenhuis ging u er vanuit dat u niet als een mens behandeld zou worden, waardoor u geen nieuwe pogingen ondernam nadat u uw documenten als begunstigde had ontvangen. U besloot daarentegen om Griekenland te verlaten en in België hulp te zoeken. Echter tijdens uw interview bij de DVZ werd u eveneens gevraagd naar uw medische problemen in Griekenland, en toen beweerde u met hulp en tussenkomst van een advocaat wel geholpen te zijn geweest (zie supra).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een poging tot diefstal met geweld** (CGVS, p. 20), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaring beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Zo zei u dat u aangifte ging doen bij de politie, maar dat de politie niet naar u wilde luisteren. Nochtans vroeg de politie u wel waar u aangevallen werd, of u bewijs had en wie dit heeft gedaan, maar bleek er onvoldoende bewijs voorhanden (CGVS, p. 20-21, 22). U legt van deze gebeurtenis ook foto's voor van uzelf met enkele verwondingen die u opliep (zie stuk 6 in groene map). U ging echter niet naar het ziekenhuis voor een medische hulp, omdat u "voelde dat ze u niet zouden helpen" (CGVS, p.21). Echter dient hierbij te worden herhaald dat de situatie van een verzoeker om internationale bescherming verschillend is dan deze van een begunstigde van internationale bescherming, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn, en dat dit tevens louter algemene, weinig concrete en niet onderbouwde beweringen zijn. Hoe dan ook betreft dit een eenmalig gegeven en een probleem van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog een en ander op te merken indien de geldigheid van uw ADET verstrijkt of verstreken is. Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat **artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°** van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts **één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze nietontvankelijkheidsgrond** oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie."

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. **In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").**

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. **Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een**

effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat **verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EUlidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.**

Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat **het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM** (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat **óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn** om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers **slechts in zeer uitzonderlijke gevallen** toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, vestigt het Commissariaat-generaal de aandacht op volgende rapporten: **“Country Report: Greece. Update 2023”**, gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2024 (beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf), het **“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”**, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022 (beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>) en **“Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights”**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU) bepaalt dat de lidstaten **zo spoedig mogelijk** nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een **gelijkaardig problematisch en precair beeld** beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met **administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.**

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat **begunstigen van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen** om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat zij zich er intussen doelbewust van hebben ontdaan, of omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat **begunstigen van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders.** Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat **voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigen tot voorzieningen** in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM

een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de **rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen**, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij **niet** aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, **systematisch** zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt **evenmin** dat het voor een dergelijke persoon **onmogelijk** zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat **enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing** in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is “deze **bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid** enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Nog volgens het Hof wordt die drempel “**dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen** waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97].

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met **onzekere en precaire situaties** terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot kosteloze gezondheidszorgen ontzegt zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, **Living In Greece – Access To Healthcare**, en beschikbaar op

<https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; **Country Report: Greece. Update 2023**, op. cit.).

*Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene** om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.*

*Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precaire situatie schetsen waardoor **voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden** bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak.” Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal **mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen** en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn **bijzondere kwetsbaarheid**, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52).*

*Bijgevolg zijn uw **individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland** van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.*

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van “buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terecht komt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat er onvoldoende elementen zijn om een ernstige psychologische en/of medische kwetsbaarheid te concluderen (supra).

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonde dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande applicatie niet wijzigen. Uw Palestijnse paspoort (eerste pagina, kopie; zie stuk 8 in groene map), uw Palestijnse identiteitskaart (kopie; zie stuk 9 in groene map), uw geboortecertificaat (zie stuk 13 in groene map) uw UNRWA-kaart en bijstandsdocumenten (kopie; zie stuk 10 in groene map) kunnen immers hooguit uw nationaliteit, identiteit en herkomst uit Gaza ondersteunen, elementen die vooralsnog niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor de identiteitsdocumenten van uw familieleden (zie stuk 12 in groene map). Hierbij kan evenwel opgemerkt worden dat u bij de DVZ verklaarde dat uw originele Palestijnse documenten (meer bepaald uw paspoort, identiteitskaart en UNRWA-kaart) door ‘bandieten’ gestolen werden in Griekenland, maar dat u aan het CGVS dan weer verklaarde dat u ze achterliet bij mensen in Turkije en hen nadien niet meer kon contacteren (CGVS, p.5). Bovendien valt het op dat u geen aangifte deed bij de politie in verband met het verlies van uw (Palestijns) paspoort, met als enigszins opmerkelijke uitleg dat u besloten heeft hier in België uw verblijf te verkrijgen en u dit paspoort niet nodig heeft (CGVS, p.5-6). De documenten die uw veroordeling en de problematische situatie van uw familie in Gaza staven, maken niet het voorwerp uit van deze beslissing (zie stuk 11 in groene map). Deze documenten hebben allen betrekking op uw problemen in Gaza, waarvoor u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. De Griekse documenten en verslagen, alsook uw psychologische rapporten, werden eerder reeds besproken (zie supra).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

“Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen;

Artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de administratieve beslissingen;

Schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur;

Schending van het evenredigheidsbeginsel.”

Verzoeker argumenteert als volgt:

“1. Primo impetu, zoals uitgelegd in de procedure, leefde de asielzoeker in Griekenland in een toestand van permanente psychologische kwetsbaarheid (zie medische documenten), terwijl hij geconfronteerd werd met allerlei tekorten (bv. geen hulp bij opleiding, moeilijk eten, politiegeweld);

Volgens bepaalde informatie van het CGVS zelf zijn deze tekorten systemisch

2. In zijn uitspraak nr. 265 078 dd. 7 december 2021 in zaak nr. 256 942/X heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het CGVS van 25 januari 2021 vernietigd en de zaak teruggestuurd voor heronderzoek. de Raad heeft deze beslissing genomen om een diepgaander onderzoek mogelijk te maken naar bepaalde aanwijzingen die de persoonlijke situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland bijzonder kwetsbaar kunnen maken, met name in het licht van recente informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland.

De Raad was van mening dat uit deze informatie volgt dat, ook al tonen de Griekse autoriteiten en andere agentschappen die op dit gebied (internationale bescherming) actief zijn geen onverschilligheid ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten, er aanzienlijke praktische belemmeringen kunnen bestaan waardoor zij, indien nodig, niet of zeer moeilijk in hun meest elementaire behoeften, zoals huisvesting, voedsel en wassen, kunnen voorzien;

3. Het feit dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de omvang van de aan personen die internationale bescherming genieten toegekende rechten en de uitoefening van deze rechten, belet niet dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft verleend, toegang hebben tot met name (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of arbeid, en dat zij bijgevolg dezelfde stappen moeten ondernemen als zij om deze rechten te doen gelden;

4. Verzoeker is professioneel goed geïntegreerd in België (zie stukken 3-10), wat in Griekenland ontbrak. Bewijs van zijn werk wordt bijgevoegd. Hij verdient genoeg om in zijn levensonderhoud te voorzien

[citaat uit rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

Verzoeker terugsturen naar Griekenland zou een ernstige schending zijn van het evenredigheidsbeginsel.

5. Overwegende dat verzoeker in Griekenland in een toestand van permanente psychologische kwetsbaarheid (zie medische documenten), terwijl hij geconfronteerd werd met allerlei tekorten (bv. geen hulp bij opleiding, moeilijk eten, politiegeweld);

Dat Verzoeker psychologische problemen heeft sinds zijn eerste dagen in Griekeland;

Dat hij ondanks verschillende benaderingen geen behandeling in Griekenland heeft kunnen krijgen (gehoor, pagina. 3) ;

Dat hij sinds zijn eerste dag in België door een psycholoog wordt gevolgd;

Dat uit verzoekers verhoor en de overgelegde documenten blijkt dat Griekenland zijn internationale verplichtingen om vluchtelingen te beschermen, op te vangen en bij te staan, niet naar behoren is nagekomen;

Dat Tegenpartij het door verzoeker in Griekenland ondervonden leed negeert of bagatelliseert; Er ligt dan ook niet alleen een schending van het redelijkheidsbeginsel voor maar ook van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

VII. BESLUIT

Verzoeker is een bijzonder kwetsbaar persoon, zoals blijkt uit de medische documenten. Hij moet in België worden verzorgd zodat hij als vluchteling een rustig verblijf kan genieten.

Verzoeker heeft dergelijke bewijsstukken overgelegd waaruit blijkt dat hij in Griekenland geen echte bescherming kan genieten of dat hem niet langer toestemming kan worden verleend om dit land binnen te komen.

Dat de Commissaris-generaal zijn beslissing aldus op verkeerde interpretatie van de verklaringen van verzoeker heeft gegrond, waardoor zijn beslissing niet afdoende gemotiveerd kan beschouwd worden”.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker, naast een kopie van de bestreden beslissing, de volgende stukken:

“2. Opeenvolgende arbeidsovereenkomsten

3. Enkele Loonfiches

4. Werkgeverscertificaat gedateerd 18/04/2025

5. Documenten met betrekking tot het leren van Nederlands, Niveau 1 en Niveau 2

6. Huiscontract

7. Elektriciteits- en waterrekening

8. Certificaat van psychische problemen.”

2.3. Verweerder legt op 26 augustus 2025 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- *“Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024;*

- *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;*

- *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;*

- *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;*

- *“Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;*

- *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”, gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;*

- *COI FOCUS GRECE “Aide aux migrants”, gepubliceerd door Cedoca.*

Beoordeling

1.

2.

3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 12 december 2022 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 11 december 2025 (antwoord van de Griekse autoriteiten van 7 november 2023; Eurodac Marked Hit van 23 mei 2023). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een

verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verlag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024, p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2023*", p. 243). Verzoeker legt bij het CGVS een kopie van zijn Grieks reispaspoort neer, dat geldig is van 21 februari 2023 tot 20 februari 2028.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij in Griekenland in een toestand van permanente psychologische kwetsbaarheid verkeerde, terwijl hij geconfronteerd werd met allerlei tekorten, met name "*geen hulp bij opleiding, moeilijk eten, politiegeweld*". Hij stelt tevens dat hij ondanks verschillende benaderingen geen behandeling in Griekenland heeft kunnen krijgen voor zijn psychologische problemen.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de beschikbare rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen

bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de inhoud van bijgebrachte informatie kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Inzake verzoekers psychologische en medische situatie wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

“In de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ maakte u geen melding van psychologische problemen of medische problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie ‘vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ’ dd. 28/06/2023). Wel vermeldde u dat u psychologisch wordt opgevolgd omwille van geweld dat u aan de grenzen meemaakte. U verklaarde echter eveneens dat het intussen beter met u ging omdat u Griekenland verliet (zie ‘bijkomende vragen M-status in Griekenland’, dd. 28/06/2023). Tijdens het

persoonlijk bij het CGVS legde u twee psychologische attesten neer die bevestigen dat u sinds 25/07/2023 maandelijks wordt opgevolgd door een psycholoog en dat u mentale problemen ondervindt door het geweld dat u meemaakte op uw reisweg. Daarnaast wordt gesteld dat een verdere opvolging noodzakelijk is om de impact van uw ervaring op uw cognitieve, emotionele en gedragsmatige capaciteiten te verminderen (zie stuk 1 in groene map). U werd ook uitgebreid neurologisch onderzocht naar aanleiding van uw psychologische en fysieke klachten. Uit dit onderzoek blijkt dat er bij u spanningshoofdpijnen en spasmodieën werd vastgesteld op 12/02/2024, waarvoor u medicatie werd voorgeschreven (zie stukken 1 en 2 in groene map). Voorts legde u een medisch attest voor van 23/06/2023 dat vermeldt dat u maagproblemen ondervond, waarvoor u opnieuw in België geholpen werd (zie stuk 2 in groene map). Verder haalde u aan dat u in Griekenland problemen had met uw schildklier, waarvoor u in België opnieuw behandeld werd. Een verdere opvolging voor deze problemen is momenteel niet nodig (CGVS, p. 3), hetgeen ook blijkt uit het medisch dossier dat u voorlegt (zie stuk 2 in administratief dossier). Tijdens uw persoonlijk onderhoud maakte u aldus geen melding van actuele medische klachten of ernstige psychische problemen die u zouden verhinderen om uw verhaal te vertellen of deelname aan de procedure zouden bemoeilijken. U bevestigde u dat u zich in staat voelde om het interview af te leggen en gaf niet aan dat er iets was wat kon of moest gedaan worden om uw situatie te vergemakkelijken (CGVS, p. 5). Het persoonlijk onderhoud liep verder zonder problemen en u bleek in staat om op de gestelde vragen te antwoorden. Er zijn geen indicaties dat u moeilijkheden zou hebben gehad, noch op psychisch noch op cognitief vlak, die u niet in staat stelden u uit te drukken of u op het onderhoud te concentreren. Bovendien kan uit geen enkel van de medische documenten die voorliggen afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen en uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

[...]

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw problematische mentale gezondheidstoestand (CGVS, p. 3-4) doet hieraan géén afbreuk. Uw psychologische toestand neemt geen proporties aan die aantonen dat deze kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan van oordeel dat uw psychologische kwetsbaarheid, zoals gedocumenteerd in België, niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een bijzonder verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. U wordt in België psychologisch ondersteund om het geweld en omstandigheden die u in Griekenland onderging een plaats te geven. U gaat maandelijks naar de psycholoog en neemt momenteel geen medicatie (CGVS, p. 4). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u uw mentale gezondheidstoestand actueel onder controle heeft. Wel hebt u soms nog last van depressieve gedachten, slaapproblemen en slechte herinneringen aan de gebeurtenissen. Uit het meest recente psychologische verslag dat u neerlegt, blijkt dat verdere psychologische opvolging vereist is (zie stuk 1 in groene map). Daarbij wenst het CGVS aan te stippen dat u momenteel één à twee keer per maand door een psycholoog gezien wordt, hetgeen niet kan worden gekwalificeerd als een zware, complexe en regelmatige behandeling.”

De voormelde appreciatie is terecht en pertinent. Het bij het verzoekschrift neergelegd psychologisch verslag van 27 oktober 2023 (stuk 8) werd door verzoeker reeds eerder in de loop van de procedure bijgebracht en meegenomen in de voormelde motivering.

Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de bijgebrachte psychologische en medische stukken kan worden afgeleid dat verzoekers (mentale) gezondheidstoestand hem zou beletten om zelfstandig en autonoom te functioneren, laat staan dat hieruit kan blijken dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om zijn rechten te doen gelden in Griekenland. Verzoeker toont niet aan dat hij kampt met dermate psychologische en/of medische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn functioneren.

Dat verzoeker autonoom en zelfstandig kan functioneren blijkt overigens genoegzaam uit de door hem bijgebrachte stukken inzake de invulling van zijn verblijf in België (stukken 2-7, bij verzoekschrift). Hieruit blijkt immers dat verzoeker werkzaam is op de Belgische arbeidsmarkt, de Nederlandse taal leert en huisvesting heeft gevonden.

Gelet op het voorgaande kan geen bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning. Zo toont verzoeker niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en dat verzoeker zich bijgevolg moet beroepen op de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zoals hierboven reeds gesteld, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor Griekse onderdanen geldt. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijk met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

11. Verzoeker geeft aan dat hij bij aankomst in België zijn Griekse verblijfsdocumenten heeft weggegooid. Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten, zoals dit blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat verzoeker deze documenten zonder meer zou hebben weggegooid en/of hiervan geen kopieën heeft genomen. Hij beperkt zich overigens tot loutere en ongestaafde beweringen gezien geen attest van verlies voorligt.

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19-20: "*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*"). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: "*the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed*"). Indien verzoekers verblijfsvergunning zou verlopen zijn blijkt dat uit het voorstaande dat deze te vernieuwen is.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: "*If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription*" (UNHCR Greece, "*Living In Greece – Access to healthcare*"; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49, p. 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog

die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR, "Information Guide for Beneficiaries of International Protection").

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat of hernieuwing van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectieerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. In de mate dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning binnenkort verloopt, wijst de Raad er nog op dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het AIDA-rapport te kennen dat *"the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email"* (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA-rapport van juni 2024, p. 244-246).

Verder blijkt dat de Griekse asieldienst momenteel zou werken aan een hervorming van de wetgeving die het mogelijk zou maken om aanvragen voor een ADET-verlenging via een speciaal online platform in te dienen. Daarbij zal ook automatisch een certificaat worden uitgegeven dat de verlengingsaanvraag bevestigt ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 9). Het blijkt hier enkel om een aankondiging te gaan; er is geen informatie dat zulk online platform al functioneert.

13. Wat betreft zijn persoonlijke situatie wijst verzoeker er in het verzoekschrift op dat hij in Griekenland geconfronteerd werd met allerlei tekorten, met name "geen hulp bij opleiding, moeilijk eten, politiegeweld".

De bestreden beslissing heeft aangaande verzoekers aangehaalde moeilijkheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland reeds op terechte, pertinente en omstandige wijze als volgt gemotiveerd:

"De vaststelling dat u Griekenland amper één maand na het verkrijgen van uw verblijfsvergunning in maart of april 2023 reeds verliet (CGVS, p.16, 18-19), getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Nadat u op 12/12/2022 een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus ontving, kon u naar eigen zeggen nog vijftien dagen in het opvangcentrum in Kos blijven (CGVS, p. 12). U reisde hierna naar Athene, waar u drie dagen bij vrienden in Acharnon verbleef. U zocht er geen werk omdat u vernam dat er geen of weinig werk was, en reisde daarom naar Heraklion in Kreta. Daar verbleef u eerst enkele dagen in of aan de luchthaven en in een kraakpand, tot de politie u wegstuurde. Nadien vond u echter werk bij verschillende werkgevers (twee maal in de olijfpluk, als tuinman en bij een verver) die u ook van onderdak voorzagen (CGVS, p. 12). Na stopzetting van uw laatste job bij de verver bent u terug naar het kraakpand gekeerd. Wanneer u in het kraakpand verbleef slaagde u er wel in om in uw basisnoden te voorzien. U en uw twee vrienden ondersteunden elkaar om de beurt financieel afhankelijk van het geld dat beschikbaar was (CGVS, p. 13). Waarom u op dat moment geen gebruik maakte van het geld dat u tijdens uw verschillende jobs verdiend had om uw situatie te verbeteren, verduidelijkt u niet. Hoewel het CGVS erkent dat u tijdens deze periode in weinig ideale omstandigheden hebt geleefd, dient te worden benadrukt dat u destijds louter in het bezit was van een voorlopig verblijfsdocument (ausweis) en nog niet over uw officiële Griekse verblijfsvergunning (ADET) beschikte. U ondernam in die periode naar eigen zeggen twee of drie pogingen om hulp te zoeken bij de gemeente in Heraklion. Daar kreeg u louter een attest van dakloosheid, maar geen verdere hulp (zie stuk in

groene map) (CGVS, p. 22-23). U bent destijds in geen andere steden om hulp gaan vragen om deze periode te overbruggen. Uiteindelijk keerde u terug naar Athene, waar u opnieuw enige tijd bij een vriend kon blijven en nadien op straat wist te overleven (CGVS, p.14). Jullie waren met groepjes van mensen, waarvan de meesten vrienden uit het opvangkamp waren, die elkaar hielpen waar ze konden, ook dankzij steun van familieleden (CGVS, p.18). **Na ontvangst van uw verblijfsvergunning of ADET begaf u zich nog slechts één keer naar de Griekse instanties** (in Athene), waar u opnieuw geen hulp kreeg en de boodschap kreeg dat ze enkel hulp gaven voor personen met een ausweis (CGVS, p. 23). Gevraagd om welke redenen u niet meer pogingen ondernam om hulp te krijgen, zoals in andere gemeenten, antwoordde u dat u niemand kent in andere steden en men u ook geen advies gaf om ergens anders naartoe te gaan. U was hopeloos geworden en had enkel nog de intentie om het land te verlaten (CGVS, p.23). Ook hebt u na ontvangst van uw ADET weinig pogingen ondernomen om werk te vinden. U probeerde in Athene werk te zoeken door uw netwerk te bevragen, maar kreeg steeds te horen dat u de taal moest spreken. U ging zich nooit inschrijven in werkkantoren en ging ook niet naar andere steden om werk te zoeken, met als enige uitleg dat niemand u inlichtte. Daarnaast ondernam u evenmin concrete pogingen om de taal te leren omdat de taalcentra geld vroegen, wat u niet had (CGVS, p. 23-24).

Nochtans beschikte u over een netwerk en middelen om in uw onderhoud in Griekenland te voorzien, alsook uw diverse interne reizen binnen Griekenland en uw vertrek te bewerkstelligen, wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Zo leende voor uw interne reizen binnen Griekenland geld van verschillende kennissen. In Kreta hebt u zelf gewerkt en geld verdiend om uw verdere reis te kunnen bekostigen (CGVS, p. 16-17). U was in staat om van Kos naar Athene te gaan, en vervolgens naar Kreta te reizen om er te gaan werken. Na twee tot drie maanden op Kreta keerde u terug naar Athene (CGVS, p.17-18). Dan reisde u van Athene terug naar Kos om uw ADET af te halen, en ging u nogmaals terug naar Athene om van daaruit naar Thessaloniki te gaan voor uw reispas. Nadat u ook uw reispas ontving verliet u Griekenland echter nog niet meteen, en reisde u nog eens terug naar Athene waar u nog een 20 à 30 dagen bleef totdat u effectief uit Griekenland vertrok (CGVS, p. 18). U was in staat om het geld voor uw reispas te betalen en ook om een vliegticket van Griekenland naar België te boeken, dit laatste kennelijk via een andere Gazaan die woonplaatsen regelt en tickets boekt voor Palestijnen (CGVS, p.16-17). Daarbij vermeldde u bij de DVZ dat u in Griekenland ook hulp kreeg van een advocaat, dankzij wie u één keer behandeld bent geweest in een ziekenhuis (zie 'bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 28/06/2023).

Wat betreft uw medische situatie en de hulp die u kreeg in Griekenland verklaarde u ten overstaan van het CGVS dan weer het volgende. U hebt zich met uw maag- en hoofdpijn één keer naar het ziekenhuis begeven, daar hebben ze u onderzocht, maar geen bijzonderheden in uw gezondheidstoestand vastgesteld (CGVS, p.3, 14). Ze gaven u wel medicatie en vitaminen mee (CGVS, p. 24). Door uw eerdere ervaringen met het ziekenhuis ging u er vanuit dat u niet als een mens behandeld zou worden, waardoor u geen nieuwe pogingen ondernam nadat u uw documenten als begunstigde had ontvangen. U besloot daarentegen om Griekenland te verlaten en in België hulp te zoeken. Echter tijdens uw interview bij de DVZ werd u eveneens gevraagd naar uw medische problemen in Griekenland, en toen beweerde u met hulp en tussenkomst van een advocaat wel geholpen te zijn geweest (zie supra).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een poging tot diefstal met geweld** (CGVS, p. 20), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaring beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Zo zei u dat u aangifte ging doen bij de politie, maar dat de politie niet naar u wilde luisteren. Nochtans vroeg de politie u wel waar u aangevallen werd, of u bewijs had en wie dit heeft gedaan, maar bleek er onvoldoende bewijs voorhanden (CGVS, p. 20-21, 22). U legt van deze gebeurtenis ook foto's voor van uzelf met enkele verwondingen die u opliep (zie stuk 6 in groene map). U ging echter niet naar het ziekenhuis voor een medische hulp, omdat u "voelde dat ze u niet zouden helpen" (CGVS, p.21). Echter dient hierbij te worden herhaald dat de situatie van een verzoeker om internationale bescherming verschillend is dan deze van een begunstigde van internationale bescherming, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn, en dat dit tevens louter algemene, weinig concrete en niet onderbouwde beweringen zijn. Hoe dan ook betreft dit een eenmalig gegeven en een probleem van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard dat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker poneert in het verzoekschrift dat hij geconfronteerd werd met "allerlei tekorten (bv. geen hulp bij opleiding, moeilijk eten, politiegeweld), maar werpt hiermee geen ander licht op de voormelde omstandige en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, taal en integratie, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse

overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Nu verzoeker eerder beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat verzoeker werk heeft kunnen vinden. Verzoeker toont met zijn algemeen betoog in zijn verzoekschrift niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen doen gelden. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker in zijn levensbehoeften kon voorzien en bovendien de steun genoot van kennissen. Bovendien getuigt verzoekers verblijf in België – waar hij werkt, Nederlands leert en een appartement huurt – van zelfredzaamheid, initiatief en het vermogen om zelfstandig te functioneren. Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en steun beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

De Raad acht het dan ook niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker, in het bijzonder de vaststelling dat verzoeker Griekenland amper één maand na het verkrijgen van zijn verblijfsvergunning in maart of april 2023 reeds verliet, blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Tot slot dient erop gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft. Zo verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat verzoeker eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft.

15. Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in

de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en

persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

17. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

Kosten

18. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS